

ikke alene en i vort Forretningsliv tilvant, men ogsaa hyppig den eneste, gennem hvilken man, uden bagefter at maatte foretage Afvisninger med et odiøst Skær, bekvemt kan begrænse Kredsen af dem, som man ønsker at interessere for Foretagendet, f. Eks. Næringsdrivende af en bestemt Gren. Den er ogsaa helt uden Betæneligheder, naar, som i Udkastet, Prospekt fordres offentliggjort og tillige Fordringerne i § 6 kræves iagttagne.

Som allerede oftere fremhævet, har Udkastet i § 13 opstillet en særlig Regel for visse Undtagelsestilfælde, i hvilke man har ment, at Offentliggørelse af Prospekt ej behøvede at kræves af Hensyn til Aktietegnerne. Det er ligeledes bemærket, at der dog i saadanne Tilfælde tiltrænges en Garanti for senere Erhververe af Aktier, hvis ikke § 13 skal kunne benyttes til Omgaaelse af den hele Ordning paa den Maade, at f. Eks. en Bank eller en Veksellere tegner en større Post Aktier for sig, hvorved det fastsatte Tal af femten Aktietegnere ikke overskrides, og derpaa efter Selskabets Stiftelse spreder dem paa Markedet. Man kunde da vel tænke sig at benytte den Garanti, som efter det foran udviklede opstilles af det norske Udkasts § 23 mod Misbrug af Simultanstiftelsesformen, nemlig at udelukke Aktiernes Omsættelighed i de første to Aar eller lignende. Et saadant Baand kan imidlertid komme til at virke højst generende i Tilfælde, hvor der er handlet fuldstændig loyalt ved Stiftelsen, og det skønnes heller ikke at være nødvendigt. Alt hvad der kan fordres til Betyggelse for senere Aktiekøbere er, at der gives dem de samme Garantier, som Loven giver de oprindelige Aktietegnere, hvor de almindelige Regler for Stiftelsen følges. Men dette opnaas paa den simpleste Maade, se Udkastets § 14, derved, at der, for at Overdragelsen af Aktier i de der omhandlede Tilfælde skal være bindende for Erhververen, kræves, at der er sket en Bekendtgørelse af væsentlig samme Karakter som den, der ellers fordres ved Stiftelsen, samt at Afhændelsen ikke har fundet Sted før fjorten Dage efter denne Bekendtgørelses første Fremkomst, og før der saaledes er givet Kritiken Lejlighed til at virke. Ganske vist aabner denne Regel Døren for nogle af de Misligheder, som ere omtalte ovenfor ved det norske Udkasts § 13. Men det maa herved erindres, at nærværende Udkasts § 14 knytter sig til en Undtagelsesregel, der indeholder en særlig Begunstigelse for Aktieselskabets Stiftere og de oprindelige Tegnere, hvis Benyttelse altid for saa vidt beror paa dem selv, som de under ingen Omstændigheder ved Loven ere afskaarne fra at stifte Selskabet ad den normale Vej, og ved Offentliggørelse af Prospekt fra først af. Og, vil man under de af Loven opstillede Forudsætninger gøre Brug af den af Udkastets § 13 indrømmede Begunstigelse, kan det ogsaa uden Ubillighed fordres, at man underkaster sig en Ordning, der ganske vist kan tænkes i enkelte Tilfælde, som dog af flere Grunde næppe ville faa nogen praktisk Betydning, at ville kunne medføre Ulemper, men som i alt Fald er nødvendig, for at ikke de til Aktieejernes Sikkerhed i Almindelighed givne Regler med den største Lethed skulle kunne omgaaes.

Undertegnede *N. Lassen* ønsker dog at tilføje, at jeg har næret ikke ringe Betæneligheder ved de i §§ 13 og 14 indeholdte Regler. Aabner man en begrænset Kreds af Personer Adgang til at stifte et Aktieselskab uden at udfærdige offentlig Bekendtgørelse derom, bliver det, som foran udviklet, efter Grundtanken i Forslaget nødvendigt samtidig at bestemme, at en Overdragelse af Aktieretten i et saaledes stiftet Selskab inden for visse Grænser er uforbindende for Erhververen, hvilket jo ogsaa er foreskrevet i § 14. Nu er det imidlertid en selvsagt Ting, at en saadan Overdragelse kan være en fuldkommen loyal Retshandel — man behøver kun at tænke paa, at den sker til Selskabets Direktør eller en anden Funktionær, der er nøje inde i dets Forhold —, og, naar